

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2368

гр. София, 17.05.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в
закрито заседание на 17.05.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

като разгледа дело номер **4019** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), вр. чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

По делото е постъпило искане от юрк. Ж. – процесуален представител на председателя на Върховния административен съд за изменение на решението в частта му за разноските. Възразява се срещу присъждането адвокатско възнаграждение в полза на жалбоподателя по съображения, че не са представени доказателства за заплащането на адвокатско възнаграждение и че жалбоподателят не е бил представляван на проведените три открити съдебни заседания.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК е постъпил отговор на жалбоподателя, в който се изразява становище за неоснователност на искането. Изложени са аргументи, че за установяване на факта на плащане на адвокатското възнаграждение е достатъчно представянето на договор за правна помощ, в който категорично да е заявено, че възнаграждението е платено, без да е необходимо да се представя фактура или друг документ, удостоверяващ плащането. Във връзка с оплакването, че жалбоподателят не е бил представляван от адвокат в проведените открити съдебни заседания, са изтъкнати аргументи, че действително това е така, но в случая жалбата е била изготвена от адвоката, поради което това е достатъчно основание за присъждане на претендираното адвокатско възнаграждение.

Искането е подадено от надлежна страна и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК. Следователно е процесуално допустимо.

По същество е неоснователно.

С Решение № 6080/30.12.2011 г. по адм. дело № 4019/2011 г. е отменен мълчалив отказ на председателя на Върховния административен съд на Р Б. по Заявление за достъп до обществена информация вх. № 4108 от 14.03.2011 г. на Сдружението за оптимизиране на правосъдието и администрацията със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от председателя на управителния

съвет Ю. А. Ч. и е изпратена преписката на председателя на Върховния административен съд на Р. Б. за произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Със същото решение е осъден Върховният административен съд на Р. Б. да заплати в полза на Сдружението за оптимизиране на правосъдието и администрацията със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] представлявано от председателя на управителния съвет Ю. А. Ч., разноските по водене на делото в размер на 311,23 (триста и единадесет лева и 23 ст.) лв.

Между страните не се спори, че жалбоподателят не е бил представляван от адвокат в проведените открити съдебни заседания. Преди приключване на устните състезания, на 16.09.2011 г. по делото са представено писмено становище от адв. М. М. – процесуален представител на жалбоподателя, в което са изложени съображения по съществото на спора. Към становището е приложен договор за правна помощ, по силата на който адв. М. М. е упълномощен от жалбоподателя да извършва всички процесуални действия по делото. В т. 3 от договора е посочено, че упълномощителят е заплатил в брой на пълномощника възнаграждение за процесуално представителство в тази инстанция сумата от 300 (триста) лева.

Въз основа на установените факти и обстоятелства съдът направи следните изводи от правна страна:

Договорът за правна помощ, подписан и от двете страни и в който изрично е посочено, че е платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., е представен своевременно, преди приключване на устните състезания, като процесуалният представител на ответника не е оспорил неговата истинност. Съгласно трайно установената съдебна практика за установяване на извършеното плащане е достатъчно да бъде представен договор за правна помощ, в който ясно и недвусмислено да е посочено, че адвокатското възнаграждение е платено, не се изискват допълнителни доказателства, в това число фактури и касови бележки. По изложените съображения съдът приема, че е установено извършено плащане на претендираното адвокатско възнаграждение.

На следващо място, безспорно е установено, че от процесуалния представител на жалбоподателя е представено писмено становище по съществото на спора като становището е представено преди приключване на устните състезания, т. е. извършени са действия по процесуално представителство в настоящото производство в изпълнение на сключения договор за правна помощ. В чл. 143 от АПК не са регламентирани условията, при които съдът може да присъди по-нисък размер на разноските. На основание чл. 144 от АПК субсидиарно приложение намира чл. 78, ал. 5 от ГПК, съгласно който ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Следователно съдът не разполага с правомощие служебно да намали размера на претендираното адвокатско възнаграждение. Още повече, че в настоящия случай, дори да имаше такова правомощие, то по преценка на съда претендираното адвокатско възнаграждение не е в прекомерен размер. За да достигне до този извод, съдът отчете, че за дела с неоченяем интерес, каквото е настоящото, минималното адвокатско възнаграждение, определено по реда на чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е 150 лв.

В случая платеното адвокатско възнаграждение от 300 лв. е под трикратния размер на минималното адвокатско възнаграждение съгласно § 2 от ДР на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения съдът не намира основания за изменение на постановеното решение в частта му за разноските.

Съгласно чл. 248, ал. 3, изр. 2 от ГПК определението може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението, чието изменение се иска.

Водим от горното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, Административен съд София-град, I отд, 17-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на юрк. Ж. – процесуален представител на председателя на Върховния административен съд за изменение на Решение № 6080/30.12.2011 г. по адм. дело № 4019/2011 г. по описа на АССГ в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: